

РЕШЕНИЕ

№ 4263

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 29.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3103** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на С. Х., гражданка на К. острови, срещу Решение № УП-ОК 4/06.03.2020 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата за международна закрила на жалбоподателката.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение, поради противоречието му с материалния закон, допуснати процесуални нарушения и явното му несъответствие с целите на закона. Твърди се, че неправилност и необоснованост на извода на административния орган, че молбата за закрила е явно неоснователна, тъй като не са възприети твърденията на търсещата закрила и тяхната съотносимост с обстановката в страната на произход. Посочва се, че произнасянето на интервюиращия орган на ДАБ не отговаря на изискванията на чл. 75, ал. 1, изр. 2 от ЗУБ и чл. 10, ал. 3, б „а“ и чл. 31, ал. 9, изр. 3 от Директива 2013/32/ЕС за индивидуално и обективно, точно и пълно разглеждане на всички относими факти и обстоятелства, свързани с личното положение на кандидата за международна закрила. В съдебното производство оспорващата участва лично и се представлява от адв. И., който моли оспорения акт да бъде отменен и преписката да бъде върната за ново разглеждане от председателя на ДАБ.

Ответникът – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, се

представлява от юрк. Ч., който моли жалбата да бъде отхвърлена, тъй като жалбоподателката е заявила, че причината да напусне своята родина е лошото икономическо състояние на семейството ѝ и невъзможността да си намери работа, които обстоятелства са извън предметния обхват на ЗУБ.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е молба за предоставяне на закрила вх. № РД09-312/24.02.2020 г. на РПЦ - С. от С. Х., [дата на раждане] в [населено място], К. (К. острови), гражданка на К., народност - милимадини, вероизповедание – мюсюлманка-сунитка, семейно положение - неомъжена, ЛНЧ [ЕГН]. Личните ѝ данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представила документи за самоличност.

При проведеното интервю търсещата закрила е заявила, че на 09.02.2020 г. е напуснала легално К. острови, като със самолетен полет М.-И. пристигнала в Турция. Там тя загубила задграничния си паспорт, след което на 11.02.2020 г. опитала да влезне в Република България без изискуемите от закона документи за задгранично пътуване и била задържана от българската полиция. Мотивирала молбата си за закрила с трудните условия за живот в К., липсата на работа и възможност за прехрана. Заявила е пред интервюиращия орган, че през целия си живот е живяла в родния ѝ [населено място] на о-в Н., като е завършила основно образование и не е продължила да учи, тъй като нейната майка нямала финансова възможност да плати обучението ѝ. Чужденката е посочила, че никога не е работила, като за нейната издръжка се е грижела майка ѝ, която се е занимавала със земеделие и е отглеждала маниока, която продавала. Твърди, че животът в К. е много труден, защото няма работа и тяхното домакинство няма как да се изхранва, като брат ѝ взел заем от 500 евро, за да може тя да замине в чужбина, където да започне работа и да помага на близките си. С. Х. е заявила, че е дошла в Република България с надеждата да намери работа. Декларирала е, че не е имала проблеми с официалните власти в държавата ѝ по произход, не е била арестувана, съдена или осъждана, не е членувала в политически партии или организации, както и не е била заплашвана или насилвана. Заявява, че ако бъде върната в К., има опасност да бъде арестувана, защото не се смята за нормално да напусне по този начин.

С оспореното в настоящото производство решение № УП-ОК 4/06.03.2020 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, е отхвърлена молбата за международна закрила на С. Х., на основание чл. 70, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Интервюиращият орган е приел, че молбата е явно неоснователна, тъй като чужденката не обосновава наличието на риск за нейния живот или свобода в държавата ѝ по произход по смисъла на ЗУБ. Изложени са мотиви, че от анализа на фактическите обстоятелства и изявленията на молителката се установява, че действителният мотив за напускането на нейната родина е стремежът за по-добро бъдеще, включващо намиране на работа и възможности за финансово подпомагане на нейните близки, останали в страната по произход. Формиран е извод, че заявените от Х. обстоятелства за трудните условия на живот в К., в частност липсата на работа са извън обхвата на ЗУБ. Интервюиращият орган е посочил, че в конкретния случай се

касае за икономически мигрант, а не за лице, нуждаещо се от международна закрила. Прието е, че кандидатката не е била принудена да напусне държавата си по произход по причина на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Не е заявила спрямо нея да са били осъществени дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ или риск от бъдещо такова. Твърденията на чужденката, че в случай, че се завърне в страната си по произход ще бъде арестувана, тъй като е била арестувана в РБ при опита ѝ да влезне без документи, са приети от интервюиращия орган за необосновани, тъй като коморската гражданка не представя задоволително обяснение и достатъчно аргументи в подкрепа на нейното твърдение. Изложени са доводи, че за Х. не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, тъй както не е била изложена на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Извършена е преценка на актуалната обстановка в К. острови въз основа на справка с вх. № МД-136/28.02.2020 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, като не са установени да са налице разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17.02.2009г. по дело С-465/07. Изложено е, че С. Х. не представя задоволително обяснение, защо не желае да се завърне в страната си по произход, като се установява, че тя има възможност да продължи да живее в К., където са всички нейни роднини, без да е налице риск за живота ѝ. В заключение интервюиращият орган е приел, че за чуждата гражданка не са налице предпоставки да получи международна закрила, тъй като същата се позовава на основания извън предмета на ЗУБ и не посочва никакви причини и основателни опасения от преследване.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и допълнително представена от ответника актуална справка с вх. № МД-346/24.06.2020 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС относно К. острови.

От приложената справка № МД-346/24.06.2020 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ се установява, че населението на К. острови е 846 281 души, от които най-малко около 200 000 живеят в чужбина, където работят и изпращат парични преводи на своите близки. През 2013 г. 25% от БВП на К. острови се е основавал на получените парични преводи от чужбина, които са повече от стойността на износа на стоки и услуги (само 15% от БВП). През 2019 г. са проведени президентски избори след приемането на конституцията през 2018 г. През 2020 МВФ е одобрило изплащане по Механизма за бързо кредитиране в размер на 2.97 милиона \$ за задоволяване на спешните нужди на платежния баланс на К. острови, произтичащи от пандемията COVID-19, която вече има сериозно икономическо въздействие, тъй като постъпленията от парични преводи се забавят, а пристиганията на посетители са спрени.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от А. В., определен за интервюиращ орган със заповед № РД 05-248/23.03.2016 г. на председателя на ДАБ – МС - компетентен орган съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗУБ. Решението е издадено при спазване на административно производствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същото е съобразено с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Решението е издадено на основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, след като интервюиращият орган е приложил ускорена процедура в производството по общия ред и е приел, че молбата е явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т.2 от ЗУБ. Съгласно посочената разпоредба на чл. 13 от ЗУБ, молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и ал.9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът /1./ се позовава на основания извън предмета на този закон; и /2./ не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване.

Правилен и обоснован е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. От изявленията на жалбоподателката е видно, че същата не е била лично преследвана в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Твърдението, че в случай, че чужденката се завърне, ще бъде арестувана, тъй като е била арестувана в РБ при опита ѝ да премине границата без документи, не обосновава извод за преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, а и липсват каквито и да е данни и доказателства, в подкрепа на това твърдение. Не са заявени от кандидатката данни за физическо насилие или друг вид преследване, както от официалните власти, така и от други неправителствени организации или групировки. Изрично оспорващата е заявила, че не е била арестувана, съдена или осъждана. В случая не са налице данни, а и не се твърди да са тежко засегнати основните права на чужденката в държавата ѝ по произход. Още повече по делото е установено, че към настоящия момент цялото семейство на Х. живее на К. острови, като брат ѝ е взел 500 евро заем, за да може тя да замине в чужбина, за да си намери работа и да помага на близките ѝ. Така установените обстоятелства обосновават извод, че чужденката е икономически мигрант и причините да напусне страната по произход се основават на липсата на работа на К. острови, а не на осъществено спрямо нея преследване по смисъла на ЗУБ.

Посочените от С. Х. причини за желанието ѝ да получи закрила не са сред основанията обосноваващи предоставяне на хуманитарен статут. Жалбоподателката не твърди мотивирано наличието на проблеми с властите в К. и/или да са отправяни тежки лични заплахи срещу живота и личността ѝ като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Не е посочила като причина да напусне държавата по произход нито една от реалните опасности, предвидени в чл. 9, ал. 1 ЗУБ. При проведеното интервю чужденката не е заявила, каквито и да е данни за осъществено спрямо нея насилие в страната по произход. Точно обратното, Х. изрично е посочила, че причината да напусне е липсата на работа и желанието ѝ да намери такава в чужбина, за да помага на близките си там.

Въз основа на данните, съдържащи се в приложенияте по делото справки № МД-136/28.02.2020 г. и № МД-346/24.06.2020 на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, се установява, че в страната не е налице военно положение, което да

обоснове извод за предоставяне на хуманитарен статут на това основание. В справките е изложено, че страната е в тежко икономическо положение поради световната пандемия и липсата на посетители, но тези обстоятелства са неотнормими към производството по предоставяне на международна закрила.

Споделя се и становището на ответника, че не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Съгласно последната разпоредба хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. В случая не се установява, а и не се твърди мотивирано наличието на други причини от хуманитарен характер, извън посочените в чл. 9, ал. 1 ЗУБ, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход, които да обуславят предоставяне на хуманитарен статут. Не са налице данни за приложение на чл. 9, ал. 8 ЗУБ и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

С оглед гореизложеното, като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут, съответно е формирал извод за явна неоснователност на молбата на оспорващата по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 1, т.2, т.3 и т.11 от ЗУБ, административният орган е издал правилно и законосъобразно решение, а подадената жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Х., гражданка на К. острови, срещу Решение № УП-ОК 4/06.03.2020 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: